

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. august 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Andreas Christensen
Sagsnr.: 2011-0030-0328
Dok.: 221569

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1262 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. august 2011.

Lars Barfoed

/

Kristian Korfits Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1262 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”I det ministeren ikke ses at have svaret fyldestgørende på REU alm. Del spørgsmål 1145 og derefter spørgers opfattelse ikke tale om samme spørgsmål som REU alm. Del spørgsmål 785, hvis svar der henvises, til bedes ministeren redegøre for, hvorfor fængselsbetjente ikke som polititjenestemænd har mulighed for at få beskikket advokatbistand (forsvarer) i sager om magtanvendelse, hvor der ikke formelt rejses en sigtelse. Polititjenestemænd er omfattet af retsplejelovens kapitel 93 c, og får som altovervejende hovedregel beskikket advokat i sager med klager over magtanvendelse, og altid i sager hvor en person som følge af magtanvendelse er kommet alvorligt til skade eller afgang ved døden. Fængselsbetjente er ikke omfattet af disse regler, og har ikke i disse sager mulighed for at få beskikket advokat. Ministeren bede tilkendegive om ministeren vil rette op på denne skævhed?”

Svar:

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1261 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. Del), følger det af retsplejelovens § 1020 d, at retten i straffesager mod politipersonale skal beskikke en forsvarer, når forholdene taler derfor, eller såfremt det følger af lovens almindelige bestemmelser om forsvarerbeskikkelse.

Bestemmelsen indebærer ikke som anført i spørgsmålet, at polititjenestemænd som altovervejende hovedregel skal beskikkes en forsvarer i sager med klager over magtanvendelse, eller at polititjenestemænd automatisk får beskikket en forsvarer i sager, hvor en person som følge af magtanvendelse er kommet alvorligt til skade eller afgang ved døden.

Det fremgår derimod af forarbejderne til § 1020 d, at der som altovervejende hovedregel bør beskikkes en forsvarer, hvis der er en sådan mistanke om, at et strafbart forhold er begået, at der er grundlag for at rejse sigtelse mod polititjenestemanden. I andre tilfælde beror det på en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger i den konkrete sag, om der skal beskikkes en forsvarer. Der må i den forbindelse navnlig lægges vægt på, i hvilket omfang anmeldelsen er underbygget, om anmeldelsen vedrører alvorlig kriminalitet, og om der er tale om en kompliceret sag.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at politifolk i kraft af deres erhverv har en særlig risiko for at blive udsat for efterforskning. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, at der altid skal

indledes efterforskning, når en person er afdøet ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Jeg finder ikke, at der er grundlag for at sidestille fængselsfunktionærer eller andre grupper af statsansatte med politifolk i denne sammenhæng, og jeg finder således ikke anledning til at foreslå ændringer på området.